

Erfaringen hidtil viist, at man ved at paatage sig en hurtig Revisionspligt ikke bliver istand til at udføre Revisionsarbeidet. Jeg tvivler ikke paa, at der altid har været den bedste Villie tilstede, men Kræfterne have ikke forslaaet dertil, og Arbeidet har været trykkende og besværligt, ikke alene for de Medlemmer, der heelt skulde udføre det, men ogsaa for de øvrige Medlemmer af Rigsdagen, i det Hele baade for Rigsdagen og for Regjeringen. Det er nemlig en Selvfølge, at, naar et saadant tungt Arbeide læsses paa En, da svækker det i det Hele Arbeidshyften og fremtvinger uundgaaelig længere Samlinger end ellers nødvendigt, og det ofte uden at der opnaaes noget-somhelst tilfredsstillende Resultat ved Samlingens Forlængelse. Det blev saaledes, for blot at nævne nogle af de vigtigste Love, hvorom der her bliver Spørgsmaal, ved Universitetslønningsloven af 12te Januar 1858 bestemt, at en Revision af samme skulde finde Sted inden Udgangen af 1863—64, og nu skrive vi 1870, men det er dog ikke hidtil lykkedes at gennemføre Revisionsbestemmelsen i Universitetets Lønningslov. Jeg kommer dernæst til den almindelige ministerielle Lønningslov af 31te Marts 1860. Denne var bestemt til at skulle revideres i 1865—66, men det er heller ikke hidtil fæet. Saa fulgte Loven om Retsbetjent- og Magistratsembedernes Lønning af 19de Februar 1861, i hvilken der staaer, at den skulde revideres inden Udgangen af 1865—66. Det Samme gjælder om den lille Lov om Archivembedsmændenes Lønning af samme Dato og om den vigtige Lov af 19de Februar 1861, vedrørende de kongeriske Ministeriers Embedsmænd. Ogsaa disse skulde revideres inden 1865—66, men de Herrer vide alle, at det ligesaa lidt er lykkedes at gennemføre disse Revisionsbestemmelser. Jeg forstaaer derfor godt, hvad der af et æret Medlem, der ikke nu er tilstede (Schmann), saa stærkt er blevet gjort gjældende, at der, naar en Lov overhovedet een Gang var revideret, ikke skulde være Spørgsmaal om nogen senere Lovbeseftelse af Revision. Men der er blevet lagt saa megen Vægt fra anden Side paa, at Principet i Revisionsbestemmelsen ikke ophæves, at Udvalget er blevet enigt om ikke at fore-

slaae en fuldstændig Udelukkelse af Revisionsbestemmelsen, men at nøies med at vende tilbage til Regjeringens Forslag: den 10aarige Revisionsfrist. Jeg tror, at, naar man blot holder tilbørligt paa denne, saa har man gjort Alt, hvad der med Villighed kan forlanges af Rigsdagen i Retning af Revision. Vi have jo ogsaa andre Exempler end de fra Lønningslovene hentede paa, hvorledes de bedste Revisionsforsætter glippe. Da f. Ex. Loven om Indkomstskat i Kjøbenhavn af 19de Februar 1861 var for, blev 3 Paragrapher i samme særlig udpegede til Gjennemsyn inden 1863—64, men endnu er dette Gjennemsyn ikke blevet udført.

**Fischer:** Jeg skal tillade mig med nogle korte Bemærkninger at supplere, hvad der nu blev yttret af den ærede Ordfører, og jeg skal navnlig anføre et Exempel paa, hvilket Arbeide der kan paabyrdes Rigsdagen ved Revisionsbestemmelserne, uden at der kommer noget Resultat ud deraf. Jeg skal i saa Henseende tage den første Lov, som den ærede Ordfører nævnte, nemlig Loven af 12te Januar 1858. Den sidste Paragraph i samme bestemmer, at Loven skal revideres inden Udgangen af Finantsaaret 1863—64. I Rigsdagens 15de Samling blev der nu forelagt et Lovforslag, som sigtede dertil, og dette Lovforslag blev denne første Gang fremmet saa vidt, som det aldrig senere er lykkedes at faae det fremmet, idet det nemlig slap gennem Folkethinget — men uden at der dog der var opnaaet Enighed med Ministeren om det — og kom ind i Landsthinget, hvor det var til første Behandling og derpaa overgik til et Udvalg, som dog ikke, da Lovforslaget først naaede Landsthinget henimod Slutningen af Samlingen, fik afgivet nogen Betænkning. Vi komme derpaa til Rigsdagens 16de Samling. I denne forelagdes det atter i Folkethinget; det var til 1ste Behandling i samme, der blev nedsat et Udvalg, og Sagen kom til 2den Behandling, men den naaede ikke tredie Behandling i Folkethinget. Vi komme nu til 17de Samling. Lovforslaget blev paany forelagt i Folkethinget og var til 1ste Behandling; der blev nedsat et Udvalg, men det naaede